

**VİCTOR E. MARSDEN'E GÖRE YAHUDİ YAŞLILARIN ÖĞRETİLERİ VE SİYONİST PROTOKOLLER**

\* Alper YILDIRIM

\*\* Figen YILDIRIM

\*\*\* Zarif BAYRAKÇIOĞLU

\*\*\*\* Mustafa ŞERBETÇİOĞLU

\*\*\*\*\* Ömer SEVER

**Atıf Bilgisi**

**Chicago:** Alper Yıldırım, Figen Yıldırım, Zarif Bayrakçioğlu, Mustafa Şerbetçioğlu, Ömer Sever, “Victor E. Marsden’e Göre Yahudi Yaşlıların Öğretileri ve Siyonist Protokoller”, *International Journal of Eastern Mediterranean Studies*, Year: 1, (2023), Issue: 1, pp. 136-158.

**Apa:** Yıldırım, A., Yıldırım, F., Bayrakçioğlu, Z., Şerbetçioğlu, M., Sever, Ö., (2023), “Victor E. Marsden’e Göre Yahudi Yaşlıların Öğretileri ve Siyonist Protokoller”, *International Journal of Eastern Mediterranean Studies*, Year: 1, Issue: 1, pp. 136-158.

**Özet**

Victor E. Marsden, tarafından Rusça’dan İngilizceye çevrilen “The Protocols Of The Meetings Of The Learned Elders Of Zion, 1934” adlı Yahudi Protokollerinin dünya tarihinde bir milletin servetiyle devletleri önce ele geçirmek ve sonrasında birbiriyle savaştırma sanatını en iyi şekilde uyguladıktan sonra, hiç kan dökmeyen bir başka milletin topraklarına nasıl el konulduğunu göstermesi açısından büyük önem taşımaktadır. Marsden Rusya’da esir olduğu dönemde karşılaştığı veya kendinin de mensubu olduğu bir milletin ürünü olan ve bir komplonun parçası olarak Rusça’dan çevirip dünyaya servis edilen ve edildikten sonra da büyük gürültüler koparan bu eser, ülkelerin tarihini değiştirebilecek bir içeriğe sahiptir. Üzerinde yapılan gizli görüşmeler sonucunda bu kitap özellikle İngiltere, Rusya, ABD, Fransa ve Almanya’da büyük yankılar uyandırmış olup, bunun bir versiyonu olan 1920 tarihli protokoller ise söz konusu milletin İkinci Dünya Savaşını çıkaracak parametreler taşıyor olması sebebiyle bu ikinci versiyonla ilişkilendirilmiştir. Kitabın içeriği uluslararası bir çatışmanın kapılarını aralarken, bu içeriği uygulama aşamasında özellikle ABD, İngiltere ve Rusya profesyonelce davranarak, kitabın Siyonistlerle bağlantısını ortaya koyan yayınlar yapmış ve Siyonizm’in talep ettiği Filistin’in kapılarının Yahudilere nasıl açılacağına plan ve programları buradan dikte edilerek uygulama sokulmuştur.

Bu makalede Yahudi-Siyonist işbirlikçilerin hangi şartlar ve hangi amaçlar doğrultusunda Dünyanın önde gelen devletlerini kendi emelleri için kullandıklarını ortaya koyaya çalışılacaktır.

**Anahtar Kelimeler:** Zion, Siyonist, Yahudi, Anti-Semist, Avrupa, ABD.

\* Antakya Belediyesi Kültür Müdürlüğü, [mansurney@hotmail.com](mailto:mansurney@hotmail.com), Orcid: 0009-0004-1816-9880

\*\* Öğretmen, Samandağ Koyunoğlu ilkokulu, [neyzen@mansurney.com](mailto:neyzen@mansurney.com), Orcid: 0009-0004-1816-9880

\*\*\* Okul Müdürü, Antakya Yeniçağ ilkokulu, [zarif.3@hotmail.com](mailto:zarif.3@hotmail.com), Orcid: 0009-0004-3197-9028

\*\*\*\* Müdür Yardımcısı, Akçaova Haldun Tınaztepe Ortaokulu, [serbetci3131@gmail.com](mailto:serbetci3131@gmail.com), Orcid: 0009-0003-3198-2190

\*\*\*\*\* Okul Müdürü, Antakya Çökek Ortaokulu, [omersever01@gmail.com](mailto:omersever01@gmail.com), Orcid: 0009-0003-6716-9310

Bu Makale “The Protocols Of The Meetings Of The Learned Elders Of Zion, With Preface And Explanatory Notes, (Translated from the Russian Text by Formerly Russian Correspondent of "The Morning Post" Victor E, Marsden), London 1934, pp. 1-32.” adlı eserin giriş bölümünden üretilmiştir.

#### Abstract

Victor E, Marsden, tarafından Rus'dan İngilizceye çevrilmişen "The Protocols Of The Meetings Of The Learned Elders Of Zion, 1934" adlı Yahudilerin dünya çapında bir milletin servetiyle devletleri öncesinde ele geçirme ve sonrasında savaştırma sanat Protokolünü en iyi şekilde çalıştırdıktan sonra, hiç kan dökmeden bir başka milletin topraklarına nasıl el konulduğu açısından büyük önem taşımaktadır. Marsden Rusya'da esir olduğu dönemde karşılaştığı veya kendinin de mensubu olduğu bir milletin ürünü olan ve bir komplonun parçası olarak Rusya'dan çevirip dünyaya servis verilen ve ölümden sonra da büyük gürültüler koparan bu eser, devletin durumunu değiştirebilecek bir içeriğe sahiptir. Üzerinde yapılan gizli görüşmeler sonucu bu kitap özellikle İngiltere, Rusya, ABD, Fransa ve Almanya'da büyük yankılar uyandırmışsa, bunun bir versiyonu olan 1920 tarihli protokoller ise söz konusu milletin İkinci Dünya Savaşı'nı çıkaracak elinde taşımasını bu ikinci versiyonu elinde bulundurmamıştır. Ülke içeriğini uluslararası bir çatışmanın kapılarını ararken, bu içerik uygulama testlerini özellikle ABD, İngiltere ve Rusya profesyonelce davranarak, kitap Siyonistlerle birlikte ortaya koyan yayıncılar yapmış ve Siyonizm'in talep ettiği Filistin'in kapılarının Yahudilere nasıl açılacağına planını ve buralardan dikte ilerleme uygulama sokulmuştur.

Bu makale Yahudi-Siyonist işbirlikçilerin hangi şartlar ve hangi amaçlar doğrultusunda Dünyanın önde gelen devletlerini kendi emelleri için ortaya çıkacağını ortaya koyaya çalışacaktır.

**Anahtar Kelimeler:** Zion, Siyonist, Yahudi, Anti-Semist, Avrupa, ABD.

#### Giriş

Ünlü Protokoller'in bu çevirisinin yazarı, Devrim'in bir kurbanıydı. Uzun yıllar Rusya'da yaşadı ve bir Rus bayanla evlendi. Rusya'daki diğer faaliyetlerinin yanı sıra, birkaç yıldır, devrim patlak verdiğinde işgal ettiği bir pozisyon olan Morning Post'un Rus Muhabirliğini yapmıştı ve Rusya'daki olaylara ilişkin canlı açıklamaları, hâlâ birçok kişinin hatırasında olacaktır. o derginin okuyucuları. Doğal olarak, Sovyetin öfkesi nedeniyle seçildi. Yüzbaşı Cromie'nin Yahudiler tarafından öldürüldüğü gün, Victor Marsden tutuklandı ve Peter-Paul Hapishanesine atıldı, her gün infaz için çağırıldı. Ancak o kaçtı ve sonunda bir enkaz gibi İngiltere'ye dönmesine izin verildi. Ancak, eşi ve arkadaşlarının özverili bakımı altında iyileşti. İyileşir iyileşmez ilk yaptığı şeylerden biri Protokollerin bu tercümesiydi. Victor Marsden bu iş için son derece nitelikli idi. Bir yanda Rusya, Rus yaşamı ve Rus diliyle olan samimi tanışıklığı ve diğer yanda kısa edebi bir İngiliz üslubuna hakim olması onu çok az kişinin iddia edebileceği bir avantaj konumuna getirdi. Sonuç olarak, onun çevirileri sayesinde oldukça okunabilir bir eserimiz var. Çok biçimsiz bir üslupla yazılmış olsa Marsden'in edebi dokunuşuyla yirmi dört Protokol'ün en anlaşılır şekilde yayınlanması sağlanmıştır. Her birinin başına yerleştirilen özet, Marsden'e aittir ve bu özetler eserin kapsamlı bir görünümünü elde etmede çok yararlı olmuştur<sup>1</sup>.

Victor Marsden bu bilgiyi edinirken neredeyse kendi canından olacaktı. Marsden bu

---

<sup>1</sup> Zion, 1934, s. 1-6.

çalışmayı yaparken British Museum'da bir saatten fazla duramıyordu<sup>2</sup>. Marsden'in Morning Post'un Rus versiyonu ile bağlantısı İngiltere'ye dönmesiyle kopmadı. Hatta imparatorluk gezisinde, o derginin "H. R.H. The Prince of Wales" sütündeki özel muhabirlik görevini kabul edecek kadar iyiydi. Bu durumdan, görüntüye göre çok daha sağlıklı bir şekilde Prensle birlikte döndü. Ancak inişinden birkaç gün sonra aniden hastalandı ve çok kısa bir süre sonra öldü. Ani ölümü hala bir gizem<sup>3</sup>.

Bu eser onun eserlerini taçlandıran anıtı olsun! İçinde İngilizce konuşulan dünyaya muazzam bir hizmet gerçekleştirdi, "Zion'un Bilge Yaşlılarının Toplantılarının Protokolleri" nin İngilizce versiyonlarının ilk sırasındaki yerini alacağına dair çok az şüphe olabilir<sup>4</sup>.

### **Yahudi Sorunu Gerçek Veya Fantezi**

Yahudi Sorunu hakkında yazmada en büyük zorluk, Yahudilerin ve Yahudi olmayanların tüm meseleyle ilgili aşırı duyarlılığıdır. "Yahudi" kelimesini açıkça kullanmanın veya onu çıplak bir şekilde baskıya maruz bırakmanın bile bir şekilde uygunsuz olduğu yönünde belirsiz bir his var. "İbranice" ve "Sami" gibi kibar kaçışlar hariç yanlışlık eleştirisi çekingen bir şekilde denir ve insanlar, cesur bir Yahudi düşünür gibi düpedüz eski güzel kelimesi "Yahudi" ile ortaya çıkıncaya kadar, sanki bütün konu yasaklanmış gibi dikkatlice yollarını seçerler. Sonra kısıtlama giderilir ve hava temizlenir. "Yahudi" kelimesi bir lakap değildir: insanlık tarihinin her dönemi için, geçmişte, günümüzde ve gelecekte önemi olan, eski ve onurlu bir isimdir.

Yahudi Sorunu'nun Yahudi olmayanlar tarafından kamuya açık tartışması konusunda aşırı hassasiyet var. Onu düşüncelerinin puslu sınır bölgelerinde, sessizce örtülmüş halde tutmayı tercih ederlerdi. Onların hoşgörü mirasının tavırlarıyla bir ilgisi vardır, ama belki de içgüdüsel güçle ilgili duygularının Bununla daha çok ilgisi vardır. Yahudi Sorunu üzerine halkın önde gelen Gentile (Siyonist olmayan Yahudiler için kullanılır) bildirileri, ağırbaşlı politikacı ya da hoş yemek sonrası konuşmacısı tarzındadır: felsefe, tıp, edebiyat, müzik ve finans alanlarındaki büyük Yahudi isimleri, enerji, yarışın yeteneği ve tutumu üzerinde durulur ve herkes zor bir yerin oldukça düzgün bir şekilde müzakere edildiğini hissederek eve

---

<sup>2</sup> Zion, 1934, s. 1-6.

<sup>3</sup> Zion, 1934, s. 1-6.

<sup>4</sup> Zion, 1934, s. 1-6.

döner<sup>5</sup>.

Aslında ortada değişen hiç bir şey yoktur. Yahudi değişmedi. Gentile değişmedi. Yahudi hâlâ dünyanın muammasıdır. Bu noktadaki nazik hassasiyet, en iyi sessizlik arzusuyla ifade edilir - "Neden bunu tartışalım ki?" Böyle bir tutum, elimizden gelirse kaçacağımız bir sorun olduğunun kanıtıdır. "Neden tartışalım ki?" - Böyle bir sorunun sonuçlarında, tartışması veya bastırılması her zaman kolay olmayacak bir sorunun varlığını açıkça ortaya koymaktadır<sup>6</sup>.

Rusya'da şüphesiz sorulacak en önemli soru, Rusya'da bir Yahudi Sorunu var olup olmadığıdır? İkinci soru bu sorunun Rusya'da sorulmasının gerekip gerekmediği dir? Bu açıdan bakıldığında Rusya'daki Yahudi nüfusunun yüzdesi, Birleşik Devletlerdekinden sadece yüzde bir daha fazladır. Yahudilerin çoğu Rusya'da daha az uslu değildir. Buradalar ve burada dışarıda olmayan kısıtlamalar altında yaşadılar. Yine de Rusya'daki dehaları onların Rus zihnini tamamen şaşırtan bir güç derecesine ulaşmalarını sağladı. Romanya'ya, Rusya'ya, Avusturya'ya veya Almanya'ya ya da Yahudi Sorunu fiyaskosunun hayati bir mesele olarak öne çıktığı herhangi bir yere giderseniz, asıl sebebin Yahudi dehasının her şeyi kontrol etme gücüne ulaşmak için çaba harcamasının olduğunu keşfedersiniz.

Amerika Birleşik Devletleri'nde bu olağanüstü azınlığın gerçeği -110.000.000'luk bir ülkede yüzde üç olan seyrek bir Yahudi topluluğunun - 50 yıl içinde başka bir ırktan on kat daha büyük bir grup için imkansız olacak bir kontrol derecesine ulaşmış olduğu gerçeğiyle karşı karşıya kalınır. İşte gerçekte Yahudi sorununu yaratan da bu değil midir? Diğer insanların yüzde üçü nadiren yorum yapardı, çünkü Avrupa'da nereye giderseniz gidin-Versailles'deki Büyük Dörtlü Konseylerinin bir temsilcisiyle gizlilik içinde de olsa görüşmek mümkün değildir<sup>7</sup>. Yüksek mahkemede; Beyaz Saray konseylerinde; dünya finansının engin eğilimlerinde - elde etme veya kullanma gücünün olduğu her yerde hatta devletlerin en üst mevkilerinde ve kelimenin tam anlamıyla gücün olduğu her yerde Yahudilere karşılaşmak artık yadırganmamaktadır. Zekası, inisiyatifi, onu neredeyse otomatik olarak zirveye çıkaran nüfuz edici bir vizyona sahip kılıyor ve sonuç olarak, diğer tüm ırklardan daha üstün hale getiriyor.

---

<sup>5</sup> Zion, 1934, s. 8.

<sup>6</sup> Benzer sorular için bk. Haydar Çoruh, "İkinci Dünya Savaşı öncesinde Katolik Kilisesi ve Yahudiler", *Ankara International Conference On Scientific Research –IV April 10-11 Ankara*, The Book Of Full Texts (Social Sciences), 2021, s. 148-149.

<sup>7</sup> Zion, 1934, s. 9

İşte Yahudi sorununun başladığı yer de burasıdır! Çok basit terimlerle başlıyor, Yahudi nasıl bu kadar alışkanlıkla ve direnmeden en yüksek yerlere gelebiliyor: "Onu oraya ne koyuyor? Neden oraya koyuyor? Orada ne yapıyor? Onun orada olması dünya için ne ifade ediyor?"

Yönetimi ele geçirme meselesinin kökenindeki Yahudi Sorunu tam da budur. Bu sorun buradan başka hususlara da bulaşır. Bu sayede sorun, kişi eğiliminin Yahudi yanlısı mı yoksa Yahudi karşıtı mı olacağı, soruşturmaya getirilen önyargının miktarına ve insanlık yanlısı olup olmayacağına bağlıdır.

İnsanlık kelimesinin Yahudi kelimesiyle bağlantılı olarak kullanılması, genellikle amaçlanmayan bir yan anlam getirir. Bu bağlamda insanlığın genellikle ve sadece Yahudi olana gösterilmesi gerektiğine inanılan bir anlama ulaşır. Oysaki asıl olan Yahudi'nin insanlığını tüm milletlere göstermesi gerektiği hususu değil midir? Yahudi, kendisini toplumun insancılığının münhasıran savunucusu olarak düşünmeye çok uzun zamandır alışmıştır. Toplumun kendisine karşı münhasırlığını durdurduğu, Dünyayı sömürmeye son verdiği, Yahudi gruplarının tüm kazanımlarının sonu ve tüm kazançları haline getirmeyi bıraktığı ve bir anlamda münhasırlığının henüz mümkün olmadığı bir şekilde yerine getirmeye başladığına dair büyük bir iddiası vardır. Onun aracılığıyla dünyanın tüm uluslarının kutsanması gereken kadim kehaneti yerine getirmesi için.<sup>8</sup>

Yahudi, dünyanın insancılığı için sonsuza kadar hizmetçi rolünü yerine getiremez. Kendisinin, yükselişinden ciddi bir şekilde şüphelenen ve onu acımasız bir açgözlülükle sömüren güçlü grupların olduğu bir toplumda, kayıtsız ve uzun süredir tükenmiş ve çaresiz kalmış bir insanlığa karşı bir ekonomik program olarak tanımlanması da beklenemez. Zira, Rus Yahudileri, Yahudi karşıtı kalabalığa karşı çaresiz kaldığı için, ciddi mali grupların iyi organize edilmiş gaspları karşısında çaresiz olduğu doğrudur. Rusya'da olduğu gibi, Amerika'da da, kendi ırkının zengin sömürücülerinin suçlarından mustarip olan zavallı da yine Yahudi'dir. Bu yazı dizisinde dahi Yahudi, her biri zulüm feryadı taşıyan, posta, tel ve sesle organize edilmiş bir engele karşı karşıyadır. Bu yazı dizisini yazan kodamanların antetli kağıtlarına ve protesto edenlerin mali derecelendirmelerine ve sorumlu örgütlerin üyelerine bakana kadar, en acınası ve çaresiz bir insana kalpsiz ve korkunç bir saldırı yapıldığını düşünebiliriz. Bu kodaman kafalar Yahudi'nin histerik bir şekilde geri çekilmesini talep

---

<sup>8</sup> Zion, 1934, s.10.

ediyor. Yahudi için her zaman arka planda bir boykot tehdidi olmaya devam ediyor. Amerika'daki her yayının sütunları Yahudi Sorununun en hafif tartışmasına dahi fiilen mühürleyen bir tehdit var.

Amerika'daki Yahudi Sorunu, yayınlara yönelik tehditlerle sonsuza kadar gizlenemez veya her şey için son derece ve değişmez şekilde her şeye karşı propaganda yayınlanmasıyla engellenemez. Yahudi buradadır ve hep burada olacaktır. Bu durum propagandanın ustaca kullanımıyla başka bir şeye dönüştürülemeyeceği gibi sonsuza kadar da tehditlerle susturulamayacaktır. Amerika Birleşik Devletleri'nin Yahudileri kendilerine ve dünyanın her yerindeki Yahudi dostlarına en iyi şekilde sunmaya hazır olmalıdır. Açık bir şekilde "anti-Semitizm" çılgınlıklarını bir tarafa bırakarak, aciz bir kurbanı yakışan ses tonundan daha açık bir ton benimseyerek Yahudi Sorununun ne olduğunu ve halkını seven her Yahudi'nin sorunu çözmeye nasıl yardım ettiğini göstermesi gerekecektir<sup>9</sup>.

Bu seride "Uluslararası Yahudi" terimi kullanılmıştır. Bu terim iki yoruma açıktır: Biri, nerede olursa olsun Yahudi; diğeri, uluslararası kontrolü uygulayan Yahudi. Dünyanın gerçek çekişmesi ikincisidir. Yani bu aynı zamanda "Yahudi olan" veya "Gentile (Yahudi olmayan)" ile ilgilidir.

Bu haliyle Yahudi, uluslararası bir tür, öteki dünyayı yakalayan bir kontrol mekanizması, dünyanın gerçek sahibi ve kontrolün sahibi gibi her türü gücü kendisinde toplamak isteyen ırktır. Uluslararası Yahudi ile ilgili en talihsiz şey sıradan Yahudi'nin bakış açısından, uluslararası türün de bir Yahudi olmasıdır. Bunun önemi nedir? Önemi bu türün Yahudi kökünden başka hiçbir yerden büyümemesidir. Bu türden bir insanı ortaya koyan başka hiçbir ırksal ya da ulusal sistem yoktur. Bunun önemi, uluslararası finans kontrolörleri arasında sadece birkaç Yahudi'nin olması değil, bu dünya kontrolörlerinin sadece Yahudi olmalarıdır. Bu, dünya kontrolörlerinden olmayan ve Yahudi ırkının düz insanları olan Yahudiler için talihsiz bir durum yaratan olgudur. Diyelim ki bisküvi işinin kontrolü gibi dünya kontrolü karışık olsaydı, o zaman bu yüksek mali rakımlarda bulabileceğimiz ara sıra Yahudiler sorun teşkil etmezdi. O zaman sorun, hangi ırk veya soydan olursa olsun, birkaç erkeğin elindeki dünya kontrolünün varlığıyla sınırlı olacaktı. Ancak, dünya-kontrolü, yalnızca Yahudiler tarafından elde edilmiş bir hırs olduğundan ve genellikle benimsediği yöntemlerin hiçbirinin dünya fatihleri olmayacağı gerçeği sorunun bu olağanüstü ırkta

---

<sup>9</sup> Zion, 1934, s.11.

merkezlenmesini kaçınılmaz hale getiriyor<sup>10</sup>. Bu çok daha başka bir zorluk da getiriyor: Bu dünya denetçileri grubunu Yahudiler (özgür Yahudiler) adı altında tartışırken, kastedilen Yahudi grubunu durdurmak ve ayırmak her zaman mümkün değildir. Ama ruh hali içinde olan Yahudi, bazen üst grup için neyin amaçlandığını kendisine karşı bir suçlama olarak okuyarak acı çekiyor<sup>11</sup>.

"O zaman neden üst grubu Yahudiler olarak değil de finansörler olarak tartışmayalım?" sorulabilir. Yahudi oldukları için. Zengin adamların herhangi bir listesinde Yahudilerden daha fazla Yahudi olmayanların olduğu konusunda ısrar edecek noktaya değinmemekte, birçoğu bir sisteme hizmet ederek zenginliklerini kazanan sadece zenginlerden bahsetmiyoruz. Kontrol edenlerden bahsediyoruz ve sadece zengin olmanın kontrol etmek olmadığı çok açık. Yahudi'yi kontrol eden dünyanın zenginlikleri var ama ondan çok daha güçlü bir şeye sahip. Zaten tanımlandığı gibi, uluslararası Yahudi, zengin olduğu için değil, ırkının ticari ve ustaca dehasına sahip olduğu için ve başka hiçbir insan grubunda benzeri olmayan bir dayanışma ve ırksal sadakatten en açık şekilde yararlandığı için hüküm sürüyor. Başka bir deyişle, uluslararası Yahudi'nin dünya kontrolünü, ticari olarak en yetenekli Gentile grubunun ellerine bugün devredin ve dünya kontrolünün tüm dokusu sonunda parçalara ayrılacak, çünkü Gentile belirli bir kaliteden yoksundur. Yahudi'nin sahip olduğu doğal veya edinilmiş olsun, insan veya ilahi sadece onda olan bir yetenektir.

Modern Yahudi bunu elbette reddediyor. Yahudiler arasında modernistlerin aldıkları yeni bir pozisyon var ki, Yahudi'nin din meselesi dışında diğer herhangi bir adamdan farklı olduğunu inkar ediyor. "Yahudi" ırkçı bir isim değil, "Episkopal" gibi dini bir isimdir diyorlar. "Katolik", "Presbiteryen". Bu, Yahudilerin protestolarında gazete bürolarında suçla karışan insanlara Yahudi unvanı verilmesine karşı kullanılan bir argümandır. "Tutuklanan diğer insanların dini sınıflandırmalarını vermiyorsunuz" denildi editöre. "Yahudilere neden bunu yapmalısın?" Dini hoşgörüyü başvurmak her zaman kazanır ve bazen dikkati başka şeylerden başka yönlere çekmede faydalıdır. Peki, Yahudiler dünyanın geri kalanından yalnızca dini olarak farklılaşmışsa, fenomen daha da garipleşiyor<sup>12</sup>. Dünyanın geri kalanı, Yahudi'nin refahıyla, onu ilgilendiren her şeyden daha az ilgileniyor. Dininde, o dinin ahlaki

---

<sup>10</sup> Kemal Çiçek, "Sir Mark Sykes'ın I. Dünya Savaşı Sonrası Haritalarında Osmanlı Devleti ve Yakınoğu Sınırları", *Ermeni Araştırmaları*, 2018, Sayı: 60, s. 74

<sup>11</sup> Zion, 1934, s. 12.

<sup>12</sup> Zion, 1934, s. 13.

içeriği söz konusu olduğu sürece, Yahudi'yi diğer insanlardan ayıracak hiçbir şey yoktur. Şayet olsaydı, Yahudi inançlarının ahlaki yapıyı sağlaması gerçeğiyle bunun üstesinden gelirdi.

Dahası, İngilizce konuşan ülkeler arasında dinlerini değil ırklarını kabul eden 2.000.000 Yahudi olduğu ve 1.000.000 Yahudi'nin agnostik olarak sınıflandırıldığı belirtiliyor. Bunlar diğerlerinden daha az mı Yahudi? Dünya öyle düşünmüyor. İnsan farklılıklarının otoriter öğrencileri öyle düşünmüyor. Kiliseye kayıtsız kalan bir İrlandalı hâlâ İrlandalı, Sinagog'a kayıtsız kalan bir Yahudi'nin hala bir Yahudi olduğu eşit derecede doğru görünüyor. En azından o öyle olduğunu hissediyor. Yahudi olmayanlar da öyle düşünmek istiyor. Modernistlerin bu iddiası doğru olsaydı, daha da ciddi bir meydan okuma ortaya çıkardı. Çünkü bu iddia, dünyayı kontrol eden Yahudilerin dinlerine göre açıklanmasını gerektirecekti. "Dinleriyle üstündürler" demeliyiz. Sonra sorun, adanmışlarına bu kadar güç ve refah getirmesi gereken dine neden yönelir? Ancak başka bir gerçek var, dünyayı kontrol eden Yahudiler neden özellikle dindar olmayanlara müdahale etmektedirler? Bir başka gerçek ise Yahudiyi tanımak için oldukça ilgi çekicidir. Yani Yahudi dininin en dindar ve en itaatkar takipçileri Yahudiler arasında en fakir, Eski Ahit'in canlandırıcı ahlaki olan Yahudi ortodoksluğunu istiyorsanız, bunu, Üniteryenlerin Hıristiyanlıklarını Yahudileştirdiği ölçüde dinlerini Ünitariye eden başarılı Yahudiler arasında değil, ara sokaklardaki yoksullar arasında bulacaksınız. Şabat günlerini muhafaza etmek için Cumartesi günkü işlerini hâlâ feda edebiliyorlar. Kesinlikle din onlara dünya kontrolü vermedi; bunun yerine, modernizme karşı onu ihlal etmemek için kendi fedakarlıklarını yaparak, bunu iddia eder hale geldiler<sup>13</sup>.

Elbette Yahudi insanlığın geri kalanından ancak dinine tam uyum sağladığında ayrılıyorsa, soru çok basitleşir. Yahudi'ye yönelik herhangi bir eleştiri tamamen dinsel bağnazlığa dönüşür, başka bir şey olmaz! Ve bu dayanılmaz olur. Ancak, Yahudi'nin dininde her şeyden daha az farklılık göstermesi, düşünceli bir fikrin dayanağı olacaktır. Hıristiyanlığın iki büyük kolu arasında, Hıristiyanlığın ve Yahudiliğin herhangi bir dalından daha fazla bilinçli farklılık vardır. Öyle ki, bazı modernistlerin çekişmesine rağmen, dünya Yahudi'yi bir ırkın bir üyesi olarak görmekte ısrar etmektedir. Bu ısrar, onu yok etmek için gösterilen en büyük çabaları yenen bir ırk, kendisini erkeklik ve erkeklik içinde koruyan bir ırk olarak düşünmeye devam edecek. İhlali pek çok milleti birbirine bağlayan bu doğa kanunlarına

---

<sup>13</sup> Zion, 1934, s. 14.



uyarak iktidar, geçmişten tektanrıcılık ve tekeşlilik üzerine hesaplanabilecek iki büyük ahlaki değerle ortaya çıkan bir ırk. Günümüzde, tüm manevi zenginliğimizin geri çağrıldığı bir antik çağın görünür işareti olarak ortaya çıkacaktır. Hayır, Yahudi kendisini bir halkın, bir milletin, bir ırkın üyesi olarak düşünmeye devam edecektir. Bu düşüncenin, inancın veya geleneğin tüm karışımı onu başka türlü de yapamaz. Bir Yahudi Yahudi'dir ve tamamen tartışılmaz gelenekleri içinde kaldığı sürece Yahudi olarak kalacaktır. Ve her zaman Yahudi olmanın üstün bir ırka ait olmak olduğunu hissetme hakkına da sahip olacaktır<sup>14</sup>.

Öyleyse, işlerin tepesinde olan ve bu dünyayı kontrol eden Yahudiler, diğer şeylerin yanı sıra, Yahudi doğalarında var olan belirli nitelikler nedeniyle orada bulunuyor olduklarını kabul etmek gerekir. Tıpkı her İngiliz'in Shakespeare'in diline sahip olması gibi. Ancak Shakespeare'in derecesinde olmaması gibi. Bu şekliyle her Yahudi de yüce anlamda olmasa bile bu niteliklere sahiptir. Bu nedenle, uluslararası Yahudi'yi temelleri genel olarak Yahudi karakteri ve psikolojisi üzerine atmadan ele almak imkânsızdır<sup>15</sup>.

Yahudi başarısının bundan daha büyük biçiminin sahtekârlık üzerine inşa edildiği şeklindeki çok yaygın iftirayı hemen göz ardı edebiliriz. Yahudi halkını ya da herhangi bir kişiyi toptan satış suçlamasıyla suçlamak imkânsızdır. Yahudi ticaret yöntemlerinin vicdansız olduğu fikrinin ne kadar yaygın olduğunu Yahudi'den daha iyi kimse bilemez. Hiç şüphe yok ki, gerçek yasal sahtekârlık olmaksızın var olan büyük bir vicdansızlık olasılığı vardır. Ancak Yahudi halkının bu konuda uzun süredir sahip olduğu itibarın gerçek ve ısrarlı sahtekârlıktan başka kaynaklara sahip olması tamamen mümkündür. Bu olası kaynaklardan birini ortaya koymak mümkündür: Bir ticaretteki Yahudi, doğal olarak diğer birçok erkekten daha hızlıdır. Bir ticarete Yahudi kadar çevik olan başka ırklar olduğunu söylüyorlar, ancak aralarında pek fazla Yahudi'ye rastlanmaz. Bu bağlamda İskoçya'ya giden Yahudi hakkındaki ünlü şaka hatırlanabilir.

Şimdi, daha yavaş insanın, daha hızlı olan erkeğin çok becerikli olduğuna inanması ve becerisinden şüphelenmesi insan doğasıdır. Keskinliği tamamen dürüst olsa da herkes "keskin" olandan şüpheleniyor. Yavaş zihin, bu kadar çok meşru bükülme yaşayan ve bir ticarete dönen adamın, uygun sayıda gayri meşru bükülme ve dönüşleri de görebileceğini ve kullanabileceğini muhtemelen anlayacaktır. Dahası, "pazarlığın en iyisini" alan kişinin, onu

<sup>14</sup> Serdar Sakin, Cengiz Kartın, "İngiliz seyyahlar Maunsell, Harris ve Sykes'in gözlemlerinde İran, Irak ve Türkiye", *Tarihin Peşinde* (Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi), Yıl:2014, Sayı: 11, s. 318-321

<sup>15</sup> Zion, 1934, s. 14.

tahtadan üstün olmayan bir hile ile elde ettiğine dair her zaman hazır bir şüphe vardır. Yavaş, dürüst, açık sözlü ve dürüst insanlar, her zaman, onu daha iyi hale getiren adamdan şüphe duyarlar. Yüzyıllara ait kayıtların gösterdiği gibi, Yahudiler ticarete hevesli insanlardı. O kadar heveslilerdi ki, çoğu onları çarpık-sahtekar olarak görüyordu. Ve böylelikle Yahudi, ticari nedenlerden dolayı hoşlanılan bir ada olamadı. Bunların tümü düşmanlarının istihbaratına veya inisiyatifine güvenmiyordu<sup>16</sup>. Örneğin, İngiltere'de bir zamanlar Yahudi tüccarların uğradığı zulmü ele alalım. Eski İngiltere'de tüccar sınıfının pek çok rahat geleneği vardı.

Bir gelenek, saygın bir esnafın asla iş aramaması ve işin kendisine gelmesini beklemesiydi.

Bir başka gelenek, bir kişinin vitrinini ışıklar veya renklerle dekore etmenin ya da mal stokunu halkın gözünde çekici bir şekilde sergilemenin, bir tüccarın müşterilerini ondan uzaklaştırmanın aşağılayıcı ve beceriksiz bir yöntem olduğuydu.

Yine bir başka gelenek, birden fazla mal grubunu kullanmanın kesinlikle etik olmadığı ve işten uzak olmasıydı. Çay satılırsa, dünyadaki en iyi çay kaşığına neden onun satmaması gerektiği idi. Reklamcılığa gelince, konu o kadar küstah ve cesurdu ki, kamuoyu reklam vereni işsiz bırakabilirdi. Bir tüccar için uygun tavır, mallarından ayrılma konusunda isteksiz görünmektir.

Yahudi tüccar bu gelenek ormanının ortasına koşuşturduğunda neler olduğunu hayal edebilirsiniz. Basitçe hepsini kırdı geçirdi. O günlerde gelenek, ilahi olarak ilan edilmiş bir ahlaki yasanın tüm gücüne sahipti ve onun inisiyatifinin sonucu olarak Yahudi büyük bir suçlu olarak görülüyordu. Bu ticaret geleneklerini bozan bir adam hiçbir şeyden vazgeçmezdi! Yahudi satmak için sabırsızlanıyordu. Bir müşteriye bir ürün satamazsa, bir diğerini ona teklif etmesi için kötüye kullanır. Yahudilerin dükkânları, modern mağazalarımızın öncüsü olan hazarlar haline geldi ve eski İngiliz geleneğindeki gibi bir ürün için bir mağaza geleneğini kırdı. Yahudi ticaretin peşinden gitti, gittiği için de ikna edebildi. "Hızlı ciro ve küçük kâr" ın yaratıcısıydı. Taksit planını o yarattı. Tahammül edemediği tek durum, durma halindeki işti ve onu harekete geçirmek için her şeyi yapardı. O, halka açık baskılarda mağazasının yerinin halka yakın bir mali zorluk içinde olduğunuzu, hele hele de o çevreden gitmek üzere olduğunuzu duyarsa sizi yolunuzdan çevirmek için ne gerekirse yapardı. Bu kendine ve karına

---

<sup>16</sup> Zion, 1934, s.16.

saygı duyan hiçbir tüccarın boyun eğmeyeceği son çareydi<sup>17</sup>.

Bu enerjiyi sahtekârlıkla birleştirmek çocuk oyuncağı kadar kolaydı. Yahudi oyun oynamıyordu, en azından ağırbaşlı İngiliz tüccar da öyle düşünürdü. Aslına bakarsan, oyunu kendi ellerine almak için oynayan Yahudilerdi ki bunu pratik olarak yapan da oydu. Yahudi o zamandan beri aynı yeteneği gösterdi. Para akımlarını analiz etme gücü bir içgüdüye varıyor. Bir ülkedeki kuruluşu, kendi ırkının üyelerinin faaliyet gösterebileceği başka bir üssü temsil ediyordu. İster doğuştan gelen armağanların doğal bir şekilde işlenmesiyle, ister kasıtlı olarak ırk birliği ve sadakat planıyla, tüm Yahudi ticaret topluluklarının ilişkileri vardı. Bu ticaret toplulukları zenginlik, prestij ve güç bakımından arttıkça, hükümetlerle ilişkiler kurdukça ve faaliyet gösterdikleri ülkelerde, merkezi topluluğa, nerede olursa olsun, şimdi İspanya'da, Hollanda'da, İngiltere'de daha fazla güç ortaya koydular. Kasıtlı olsun ya da olmasın, bir iş kolunun olabileceğinden çok daha yakın müttefik oldular, çünkü ırksal birliğin çimentosu, ırksal kardeşlik tutkusu, Yahudiler arasında olduğu gibi Yahudi olmayanlar arasında hiçbir şekilde var olamaz. Yahudi olmayanlar kendilerini asla Yahudi olmayanlar olarak görmezler ve başka bir Yahudi olmayana bir şey sunduklarını asla hissetmezler. Dolayısıyla, bu Yahudi olmayanlar, Yahudi denetçilerin kamuya açıklanmasının uygun olmadığı zamanlarda ve yerlerde Yahudi planlarının uygun ajanları oldular. Ancak dünya kontrolü alanında hiçbir zaman Yahudi'nin başarılı bir rakibi dahi olmadılar. Bu ayrılmış Yahudi topluluklarından, usta bankacıların ve koşulların usta analistlerinin yaşadığı merkezi topluluğa güç verildi. Ve merkezi topluluktan geri döndüğümüzde, ihtiyaç duyulan her yerde paha biçilmez nitelikte bilgi ve yardım aktı<sup>18</sup>. Böyle bir durumda Yahudilere karşı nazik davranmayan millete nasıl acı çektirildiğini ve onlara en büyük arzularını teslim eden millete nasıl razı olduklarını anlamak çok zor değil. Bu açıdan bakıldığında Yahudi'nin, bazı milletlere memnuniyetsizliklerinin gücünü hissettirebildiklerini çok daha inandırıcı bir şekilde ifade edilebilmektedirler. Bu sistem, eğer varsa, bugün daha büyük bir güçle dimdik ayakta, ancak bugün hiç olmadığı kadar tehdit altındadır.

Elli yıl önce, dünyanın para simsarları olarak çoğunlukla Yahudilerin kontrolünde olan uluslararası bankacılık işin zirvesindeydi. Her yerde hükümetlerin ve finansın süper kontrolünü uyguladılar. Sonra o yeni şey geldi. En zeki peygamberler ve analistler tarafından

---

<sup>17</sup> Zion, 1934, s. 17

<sup>18</sup> Zion, 1934, s. 18.

tahmin edilmeden bir dereceye kadar genişleyen sanayi. Endüstri güç ve güç topladıkça güçlü bir para mıknaatısı haline geldi, dünyanın zenginliğini kendi trenine çekti. Ancak, sadece paraya sahip olmak için değil, onu çalıştırabilmek için de. Krediler ve kredilerin faizi yerine üretim ve üretimden elde edilen kâr, bir süre ana yöntem haline geldi. Dünyanın eski simsarlarının şüphesiz büyük rol oynadığı savaş da bunun ardı sıra geldi. Şimdi ikisi, Endüstri ve Finans, Finansın yeniden usta mı yoksa yaratıcı endüstri mi olacağını görmek için mücadele ediyor. Bu, Yahudi sorununu kamuoyunun önüne çıkaran başlıca unsurlardan biri haline gelmiştir.

### **Dünyayı Tam Bir Yahudi Dünyası Yapacak Bir Program var mı?**

Modern Yahudi sözcülerinin yaptıkları Yahudi karşıtı duyguların tüm açıklamalarında, iddia edilen neden bu üç sebep yaygın olarak ileri sürülmektedir. Sadece bu üçü, daha fazlası değil: Dini önyargı, ekonomik kıskançlık, sosyal antipati.

Yahudi bunu bilsin ya da bilmesin, her Yahudi olmayan, Yahudi Sorununun kendi tarafında hiçbir dini önyargı olmadığını bilir. Böyle bir başarının Yahudileri çok fazla incelemeye maruz bıraktığı için, en azından bu ölçüde ekonomik kıskançlık olabilir. Birkaç Yahudi sözcü, Yahudi'nin finasta üstün olduğunu reddederek bu incelemeyi çevirmeye çalışıyor. Ancak bu Yahudilerin aşırılık kontrolüne sadakattir. Onların kararları ve araçları kendi ekonomik kanunlarımıza bağlıdır. Ancak bir insanın finans alanında bizden üstün olması, onu kamusal yargıya çağırarak için yeterli bir neden değildir. Onlar entelektüel olarak daha yeteneklilerse, bizden daha ısrarla çalışkan olmalarından başka hiçbir meziyetleri olmadığı bilinmelidir. Eğer onlar aşağı veya daha yavaş bir ırk olarak bizi inkar eden fikirler ile donatılmışlarsa, bu onları kendilerini hesaba çekmeleri için yeniden canlandırmamızı gerektirecek bir neden de değildir. Ekonomik kıskançlık Yahudi karşıtı duyguların bir kısmını açıklayabilir. Bu Yahudi finansının gizli nedenleri dışında Yahudi Sorununun varlığını açıklayamaz<sup>19</sup> sadece daha büyük sorunun küçük bir unsuru haline getirebilir. Sosyal antipatiye gelince - dünyada Yahudi olmayanların sayısından çok daha fazla istenmeyen Yahudi olmayanlar var. Hatta basit bir nedenden ötürü çok daha fazla Yahudi olmayanlar var. Bugün Yahudi sözcülerin hiçbiri siyasi neden, ya da O'nun düşündürücü mesafesi içinde gelirlerse, onu sınırlandıramazlar ve konumlandıramazlar. Bu bir Yahudi vatanseverliği

---

<sup>19</sup> Zion, 1934, s. 20.

meselesi olmasa da, tüm ülkelerde çok yaygın olarak sorgulanan bir durumdur. Bunu İngiltere'de, Fransa'da, Almanya'da, Polonya'da, Rusya'da, Romanya'da duyabileceğini gibi çok ilginçtir ki Birleşik Devletler'de de duyabilirsiniz. Bu konuda kitaplar yazıldı, raporlar yayınlandı ve yurtdışına dağıtıldı. İstatistikler ustaca ortaya kondu. Fakat neden yapıldı, Yahudi'nin yaşadığı ülke için üzerine düşeni yaptığını göstermek için. Yine de gerçek şu ki, bu en gayretli ve çok sponsorluk yapılan kampanyalara rağmen, zıt iddia daha güçlü ve daha uzun yaşamaktadır. Özgürlük ordularında görevlerini yerine getiren ve bunu hiç şüphesiz gerçek bir sevgi ve bağlılıkla yapan Yahudiler, görevlilerin, memurların ve sivillerin üzerinde bıraktıkları olumsuz ırki ve her şeye hükmetme izleniminin üstesinden gelememişlerdir.

Ancak burada Yahudi Sorunundaki siyasi unsur olarak kastedilen bu değildir. Yahudi'nin neden dünya milletlerini, onları oluşturanlardan daha az düşünmesi gerektiğini anlamak zor değil. Yahudi'nin tarihi, hepsi arasında merak uyandıran bir tarihtir. Yalnızca yaşayan bireyler düşünüldüğünde, şu anda gezegende Yahudi kitleler kadar çok sayıda halk arasında yaşamış olan bir insan ırkı yoktur. Diğer insanlardan daha net bir dünya algısına sahipler, çünkü dünya onların yolu olmuştur. Ve dünya açısından, ulusal olarak kapalı olan herhangi bir insanın yapabileceğinden daha fazlasını düşünüyorlar. Yahudi, yerlilerle aynı yoğunlukta ulusal bağlılıklara ve önyargılara girmezse temize çıkarılabilir. Tam tersi düşünüldüğünde bu düşüncenin sebebi Yahudilerin yüzyıllardır kozmopolit bir yaşam içerisinde olmuş olmalarıdır. Bir bayrak altında iken, bir vatandaş olarak veya mukim olarak kendisinden istenen davranışta haklı olabilir. Tersine kaçınılmaz olarak, bir bayrak dışında bilen adam tarafından neredeyse paylaşılamayacak kadar çok bayrağa sahiptirler<sup>20</sup>.

Siyasi unsur, Yahudilerin ulusların ortasında bir millet oluşturması gerçeğinden doğar. Özellikle Amerika'daki bazı Yahudi sözcüleri bunu reddediyor. Ancak bu tür Yahudi soyluları her zaman bu sözcülerin gayretini ortadan kaldırmayı bildi. Buna rağmen bu ulus olgusunun neden bu kadar şiddetle reddedilmesi gerektiği her zaman açıkça ifade edilememiştir. İsrail, dünyadaki görevine Altın Buzağı aracılığıyla ulaşılamayacağını görmeye götürüldüğünde, onun dünyayla ilgili kozmopolitliği ve kendisine karşı kaçınılmaz milliyetçi bütünlüğü her zaman öne çıkmıştır. Bu açıdan bakıldığında insan birliğini meydana getirmede büyük ve hizmete elverişli bu faktör, şu andaki toplam Yahudi eğilimini önlemek için çok şey yapmıştır.

Yahudilerin ulusların ortasında bir millet olarak kalması işin gerçeği değildir. Gerçek

---

<sup>20</sup> Zion, 1934, s. 21.

olan bu kaçınılmaz durumda bile yapılan eleştiriler sebebiyle dünyanın kınanması gerekir. Uluslar, Yahudi'yi kendileriyle birliğe indirgemeye çalıştılar. Yahudilerin kendileri de aynı amaca yönelik girişimlerde bulundular. Ancak kader, onları sadece kendi aralarında bir ulus haline getirmiş görünüyor. Hem Yahudiler hem de Dünya bu gerçeği kabul etmek, içindeki güzel kehaneti bulmak ve gerçekleşmesi için kanalları aramak zorunda kalacaktır.

Yahudilerin en büyükerinden biri olan Theodor Herzl, modern nesillerin bildiği Yahudi varoluş felsefesinin belki de en uzağı gören kamuoyu temsilcisiydi. Ve Yahudi ulusunun varlığından asla şüphe duymadı. Nitekim her fırsatta varlığını ilan etti. "Biz bir halkız-Tek kişi" dedi. Yahudi Sorunu olarak adlandırılan şeyin politik olduğunu açıkça gördü. "Yahudi Devleti" adlı eserinin girişinde, "Gerçekten çok karmaşık bir hareket olan anti-Semitizmi anladığıma inanıyorum. Bunu Yahudi bakış açısından değerlendiriyorum. Ama yine de korku ya da nefret olmadan. İçinde kaba sporun, miras alınan önyargıların ortak ticari kıskançlığının, dini hoşgörüsüzlüğün ve ayrıca sözde nefsi müdafanın hangi unsurlarının olduğunu görebildiğime inanıyorum. Yahudi Sorunu, bazen bu ve diğer biçimleri almasına rağmen, dinsel olmaktan daha sosyal bir sorun değildir. Bu, ancak onu siyasi bir dünya haline getirerek çözülebilecek ulusal bir sorundur - uygar milletler tarafından tartışılacak ve kontrol edilecek bir sorundur."<sup>21</sup> demişti.

Teodor Herzl, Yahudilerin bir ulus oluşturduğunu beyan etmekle kalmadı, aynı zamanda Binbaşı Evans Gordon tarafından Ağustos 1902'de İngiliz Kraliyet Yabancı Göç Komisyonu önünde sorgulandığında, Dr. Herzl şöyle dedi: "Size ulus tanımımı vereceğim, siz "Yahudi" sıfatını ekleyebilirsiniz. Bana göre bir ulus, ortak bir düşman tarafından bir arada tutulan tanınabilir bir bütünlüğün tarihsel bir insan grubudur. Bence bu bir millet. Sonra buna "Yahudi" kelimesini eklerseniz, benim Yahudi ulusu olarak anladığım şeye sahip olursunuz."

Ayrıca, bu Yahudi ulusunun eylemini dünyayla ilişkilendirirken Dr. Herzl şöyle yazdı: "Battığımızda, devrimci partinin ikincil subayları olan devrimci bir proletarya oluruz: Yükseldiğimizde cüzdanın (içine sağladığımız) korkunç güç ile de yükseliriz."

Yahudi düşüncesinde en uzun süre sürdürülen görüş olduğu için, gerçek görüş gibi görünen bu görüş, Lord Eustace Percy tarafından da ortaya atılmış ve görünüşe göre onaylanarak Kanadalı Yahudi Chronicle tarafından yayımlanmıştır. O:

“Liberalizm ve Milliyetçilik, trompetlerle, gettonun kapılarını araladı ve Yahudiye eşit

---

<sup>21</sup> Zion, 1934, s. 22.

**International Journal of Eastern Mediterranean Studies**  
**REFEREED JOURNAL**  
**2023**  
**ISSN NO: 2980-2350**

vatandaşlık teklif etti. Yahudi Batı Dünyasına geçti, gücünü ve ihtişamını gördü, onu kullandı ve bundan zevk aldı. Elini gerçekten de medeniyetin sinir merkezlerine koydu, ona rehberlik etti, yönlendirdi ve sömürdü ve sonra - teklifi reddetti<sup>22</sup>. Dahası - ve bu dikkate değer bir şey - milliyetçilik ve liberalizmin, bilimsel hükümetin ve demokratik eşitliğin Avrupa'sı onun için eski baskılara eşitlikten daha tahammül edilemez. Batı uluslarının artan konsolidasyonunda, tam bir hoşgörüyü hesaba katmak artık mümkün değildir."<sup>23</sup>

"Tamamen organize bölgesel egemenliklerin olduğu bir dünyada, o (Yahudi) yalnızca iki olası sığınağa sahiptir: ya tüm ulusal devlet sisteminin direklerini indirmeli ya da kendi bölgesel egemenliğini yaratmalıdır. Yahudi Bolşevizminin ve Siyonizmin açıklaması belkide bunda yatıyor. Çünkü şu anda Doğu Yahudiliği ikisi arasında belirsiz bir şekilde geziniyor gibi görünüyor."<sup>24</sup>

"Avrupa'da Bolşevizm ve Siyonizm, tıpkı on dokuzuncu yüzyıl boyunca Yahudi etkisinin Liepublican ve Sosyalist düşüncüyü biçimlendirmesi gibi, Jön Türk devrimine (Konstantinopolis'ten on yıldan daha uzun bir süre önce değil) Yahudi radikal felsefenin olumlu yanını önemseydiği için etki etmiştir. Onlar, Yahudi olmayan milliyetçiliğe veya Yahudi olmayan demokrasiye ortak olmayı arzuladıkları için değil, var olan hiçbir Yahudi olmayan hükümet sistemi onun için hiçbir zaman tatsız bir şey olmadığı için desteklenmiştir". Tüm bunlar doğrudur ve daha korkusuz tipteki Yahudi düşünürler her zaman bunun doğru olduğunu kabul ederler. Yahudi, Yahudi olmayan şeylerin planına karşıdır. Eğilimleri tam olarak egemen olduğunda, monarşiye karşı bir Cumhuriyetçi, cumhuriyete karşı bir Sosyalist ve Sosyalizme karşı bir Bolşevist olabilir<sup>25</sup>.

Bu yıkıcı faaliyetin nedenleri nelerdir? Birincisi, demokrasiden yoksun olması. Yahudi doğası otokratiktir. Demokrasi dünyanın geri kalanı için uygundur, ancak bulunduğu her yerde Yahudi şu ya da bu türden bir aristokrasi oluşturur. Demokrasi, Yahudi ajitatörlerin, altında ezildikleri yerlerde kendilerini sıradan düzeye yükseltmek için kullandıkları bir yalnızca bir aracı kelimedir. Ancak ortak düzeye ulaştıktan sonra, kendilerine tanınan özel ayrıcalıklar için derhal çaba sarf ederler. Bu durum son Barış Konferansı'nın en şaşırtıcı sonuçlarından biri olmuştur ki bugün Yahudiler, özel ve olağanüstü ayrıcalıklarıyla Barış

---

<sup>22</sup> Joseph Jacobs, *Jewis Contributions to Civilization, An Estimate*, America 1919, p. 9-58.

<sup>23</sup> Zion, 1934, s. 23.

<sup>24</sup> Zion, 1934, s. 23.

<sup>25</sup> Zion, 1934, s. 23.

**International Journal of Eastern Mediterranean Studies**  
**REFEREED JOURNAL**  
**2023**  
**ISSN NO: 2980-2350**

Antlaşması'na yazılan tek halk olarak kayıtlara geçmiştir<sup>26</sup>. Buna rağmen bu gün Yahudiler şiddetle inkâr edilen bir halktır. Bu halkın bilgi almaya çalıştığı ajansların bilgi eksikliği nedeniyle bu gerçek uzun bir süre askıda kaldı. Ama şimdi gerçekler ortaya çıkıyor. Herzl'in sözlerinin doğru olduğu kanıtlanıyor: "Battığımızda devrimci bir proletarya oluruz, devrimci partinin ikincil subayları oluruz." Bu sözler ilk olarak 1896'da yayınlandı<sup>27</sup>.

Şu anda bütün bu eğilimler, biri tüm dünyadaki Yahudi olmayan devletlerin yıkılması için, diğeri ise Filistin'de bir Yahudi devletinin kurulması için iki yönde çalışıyor. Ancak tüm dünya gibi Yahudiliğin büyük bir kısmı da henüz bu dileğin yerine getirilmesinden çok uzaktadır. Buna rağmen Siyonist parti bu büyük dileğe ulaşmak için bir gürültü çıkarıyor. Bu gürültüye rağmen henüz bir sonuç alabilmiş değil. Siyonist parti bu tarihlerde gizli faaliyetlerin sürdürülmesi için gerekli hizmetleri veriyor. Dünyanın hükümet ve mali gücünün denetleyicisi olan uluslararası Yahudiler, savaş zamanında veya barış zamanında herhangi bir zamanda bir araya gelebilirler. Onlar bu birliktelik ile Filistin'i dünyaya açmanın yollarını ve araçlarını düşünüyorlar. Oysaki Yahudiler, başka herhangi bir işte bu derece birlikte olmaktan asla yana değillerdi. Yahudi olmayan milletlerin karşısında en azından bu duruşu sergileyebilmeleri de bir büyük başarıydı. 1903'te düzenlenen altınca Siyonist konferansta Birinci Dünya Savaşı'nın çıkarılmasına yönelik bütün adımlar atılmış e planlar yapılmıştır. Savaş sonunda Yahudilerin yapılacak Barış Antlaşması ile neyi elde edeceklerinin ana hatları da bu konferansta çizilmişti<sup>28</sup>.

Filistin'de kurulacak bir eyalette Yahudi milliyetçiliğinin kutsanması, şu anda tüm Yahudi ulusunu meşgul eden bir proje değildi. Yahudiler henüz Filistin'e taşınmayacaklardı, bunun tek bir sebebi vardı o da Siyonist hareketin yaratmaya çalıştığı kaos ortamıydı ve bu yüzden hiçbir Yahudi'nin yerinden kımıldamayacağı gün gibi ortadaydı. Başka bir neden, bu göçün tam zamanı geldiğinde, aslında bu göçün nedeni Yahudi olmayan uluslar olacaktı<sup>29</sup>.

İskenderiye'nin son İngiliz Başkonsolosu, Donald A. Cameron, Siyonizme tamamen sempati duyan bir kişiydi. Yahudi basınına pek çok defa verdiği demeçlerden birinde: "Yahudi göçmenler (Filistin'e) birbirlerinin çamaşırlarını yüzde üçe almaktan, ailede birbirlerinin parasını kazanmaktan yorulacaklar ve oğulları Mısır'da yüzde 10 kazanmak için

---

<sup>26</sup> Zion, 1934, s. 24.

<sup>27</sup> Zion, 1934, s. 24.

<sup>28</sup> Zion, 1934, s. 24-25.

<sup>29</sup> Zion, 1934, s. 25.



tren ve vapurla acele edecekler." Kuşkusuz, göçün zamanı - en azından göçün nedeni - henüz belli değil. Şu anda en az üç büyük ulusu (Fransa, Büyük Britanya ve Amerika Birleşik Devletleri) meşgul eden Yahudi Sorununun siyasi yönü, Yahudi ulusunun mevcut örgütlenmesiyle ilgili meselelerle ilgilidir<sup>30</sup>. Bu durumda Yahudiler bir devlete sahip olmak için Filistin'e ulaşana kadar beklemek zorundalar mı yoksa şu anda organize bir devletin kuruluşunu beklemek zorundalar mı? Yahudi ne yaptığını biliyor mu? Yahudi olmayanlarla ilgili bir "dış politika" var mı? Bu dış politikayı yürüten bir departman var mı? Bu Yahudi Devleti görünür mü yoksa görünmez mi, bir başkanı var mı? Ve eğer bütün bunlar doğruysa kim bu durumun farkında?<sup>31</sup>

Yahudi olmayan aklın tüm bu sorulara ilk dürtüsel cevabı, "Hayır" olacaktır. Düşünmeden cevap vermek Gentile için bir alışkanlıktır. Hiçbir zaman sırlar veya görünmez birlik konusunda eğitim almamış olan Gentile, yalnızca yolunu kesmedikleri ve kendilerini tanıtmadıkları için böyle şeylerin olamayacağı sonucuna varır<sup>32</sup>.

Bununla birlikte, bu şekilde yanıtlanan sorular, tüm insanlar tarafından görülebilen koşulların biraz açıklanmasını gerektirir. Dünyada Yahudilerin kasıtlı bir kombinasyonu yoksa o zaman elde ettikleri kontrol ve izledikleri politikaların tekdüzeliği, kasıtlı kararların değil, hepsinin aynı şekilde işleyen benzer nitelikteki basit bir sonucu olmalıdır. Bu nedenle, İngilizleri denizde maceraya olan tutkuları ileri itti ve bu onu dünyanın en büyük sömürgecisi yaptı diyebiliriz. Kasıtlı olarak kendi kendine oturup resmi bir tavırla bir sömürgeci olmaya karar verdiğinden değil, ama dehasının doğal işleyişi bu şekilde sonuçlandı. Ancak bu, Britanya İmparatorluğu'nun yeterli bir açıklaması olur mu?<sup>33</sup>

Yahudilerin nereye giderlerse gitsinler, mükemmel olduklarını gördüğümüz şeyleri yapacak dehaları olduğuna şüphe yok. Ancak bu, dünya konseyleri için her ülkenin Yahudileri arasında var olan ilişkileri, dünyanın geri kalanını sarsıcı bir şaşkınlıkla kıran muazzam olayları önceden bilmelerini, bir toplantıda ortaya çıktıkları pürüzsüzlüğü ve hazırlanmışlığı açıklıyor mu? Hepsinin hemfikir olduğu bir dünya programıyla Paris'te zaman

---

<sup>30</sup> Bk. Tekin Önal, "Sykes-Picot Antlaşması'ndan İsrail'in Kuruluşuna Kadar Filistin Meselesi", *Journal of History School*, 44, 2020, s. 249-250; ayrıca bk. Necmettin Alkan, *Nili: Ortadoğu'da Casuslar Savaşı*, Kronik Yayınları, 2017.

<sup>31</sup> Zion, 1934, s. 25-26.

<sup>32</sup> Zion, 1934, s. 26.

<sup>33</sup> Zion, 1934, s. 26.

verildi mi?<sup>34</sup>

Dünya uzun zamandır -başlangıçta sadece birkaçı, ardından hükümetlerin gizli departmanları, ardından halk arasındaki entelektüeller, şimdi giderek daha fazla sıradan insanların kendileri- Yahudilerin diğer tüm uluslardan farklı bir ulus olduğundan şüpheleniyor<sup>35</sup>. Ve gizemli bir şekilde milliyetlerini kendilerinin veya dünyanın benimseyebileceği herhangi bir yolla batıramazlar, ancak aynı zamanda bir devlet oluştururlar, ulusal olarak bilinçlidirler, yalnızca ortak bir savunma ve ortak bir amaç için bilinçli olarak birleşmişlerdir<sup>36</sup>.

Theodor Herzl'in ortak bir düşman tarafından bir arada tutulan Yahudi ulusu tanımına geri dönün ve sonra bu ortak düşmanın Yahudi olmayan dünya olduğunu düşünün. Kendisinin bir millet olduğunu bilen bu halk, bu gerçek karşısında gevşek bir şekilde örgütsüz mü kalıyor? Diğer alanlardaki Yahudi kurnazlığı gibi olmazdı. Yahudilerin Amerika Birleşik Devletleri'ndeki çeşitli örgütler etrafında ne kadar sıkı bir şekilde birleştiğini gördüğünüzde ve deneyimli ellerle bu örgütlerin baskılarına nasıl katlandıklarını gördüğünüzde amaçlarına ulaşma kararlılıklarını da görebilirsiniz<sup>37</sup>. En azından bir ülke için değil, Yahudilerin yaşadığı tüm ülkeler için yapılabilir veya yapılmıştır<sup>38</sup>.

Her halükarda, 25 Haziran 1920 tarihli Amerikan İbranicesinde Herman Bernstein şöyle yazıyor: "Yaklaşık bir yıl önce, Adalet Bakanlığı'ndan bir temsilci, Profesör Nilus'un 'Yahudi Tehlikesi' kitabının bir kopyasını bana verdi. eserle ilgili fikrimi sordu, el yazmasınının 1905'te yayınlanan ve daha sonra bastırılan bir Rusça kitabın çevirisi olduğunu söyledi<sup>39</sup>.

El yazmasınının Siyon'un Bilge Adamları'nın "protokollerini" içermesi ve Basel'deki Siyonist Kongre'nin gizli bir konferansında Dr. Herzl tarafından okunması gerekiyordu. Çalışmanın muhtemelen Dr. Theodor Herzl'e ait olduğu görüşünü dile getirdi. El yazmasını gören bazı Amerikalı Senatörlerin, yıllar önce Yahudiler tarafından hazırlanmış bir planın şu anda uygulanmakta olduğunu ve Bolşevizm'in yıllar önce dünyayı yok etmeye çalışan

---

<sup>34</sup> Zion, 1934, s. 26.

<sup>35</sup> Barr James, *A Line in the Sand – Britain, France and the Struggle for the Mastery of the Middle East*, London, Simon and Schuster, 2011, s. 32

<sup>36</sup> Zion, 1934, s.26-27.

<sup>37</sup> Ergenekon Savrun, "From Sykes-Picot to Present; The Centenary Aim of The Zionism on Syria and Iraq", *Uluslararası Beşeri Bilimler ve Eğitim Dergisi*, 3(2) , 2017, s. 80-81

<sup>38</sup> Zion, 1934, s. 27.

<sup>39</sup> Zion, 1934, s. 27.

Yahudiler tarafından planlanmış olduğunu görünce şaşırdıklarını söyledi."<sup>40</sup>.

Bu alıntı, yalnızca, bu belgeyi Bay Bernstein'a sunanın Birleşik Devletler Hükümeti Adalet Bakanlığı'nın bir temsilcisi olduğu ve onun hakkında belli bir görüş bildirdiği gerçeğini kayıt altına almak için yapılmıştır, yani, "çalışma muhtemelen Dr. Theodor Herzl'e aitti". Ayrıca "bazı Amerikalı Senatörler", 1905 yılındaki bir yayının önerdiği ile 1920 yılının ortaya koyduğu şey arasındaki karşılaştırmayı görünce şaşırdılar<sup>41</sup>.

Olay, bugün büyük ölçüde Yahudi çıkarlarının elinde veya etkisi altında olan bir hükümet temsilcisinin eylemiyle meydana geldiği için daha da endişe verici. Faaliyet öğrenilir öğrenilmez araştırmacının durdurulması muhtemeldir. Ancak, verilen ve görünüşte itaat edilen emirler ne olursa olsun, soruşturmanın durmamış olması da aynı derecede olasıdır<sup>42</sup>.

Ancak Birleşik Devletler Hükümeti bu konuda biraz geç kaldı. En azından diğer dünya güçleri için, bazıları yıllarca önce gelmişti. Protokollerin bir nüshası British Museum'da saklanmıştır ve üzerinde bu kurumun "10 Ağustos 1906" mührü bulunmaktadır. Notlar muhtemelen 1896'ya veya daha önce Dr. Herzl'den alıntılanan sözlerin yılına aittir. İlk Siyonist Kongre 1897'de toplandı<sup>43</sup>.

Belge, talihsiz başlığına rağmen dikkatleri üzerine çeken bir himaye altında yakın zamanda İngiltere'de yayınlandı. Eyre ve Spotiswoode, İngiliz Hükümeti'nin atanmış matbaacılarıdır ve broşürü çıkarırlar da onlardı. Sanki Washington'daki Hükümet Matbaası onları bu ülkede basmalı gibiydi. Yahudi basınından olağan itirazlar gelirken, London Times bir incelemede tüm Yahudi karşıtı saldırılarını "yetersiz" olarak ilan etti<sup>44</sup>.

The Times, bu ülkede muhtemelen durumun ne olacağını fark etti, ayrıca Yahudi savunucular protokollerin metnini olduğu gibi bırakırken, anonimliklerine büyük önem veriyorlar. Belgenin özüne atıfta bulduklarında, çok sık yinelenen bir sözcük biçimi vardır - "Bu bir suçlunun veya bir delinin işidir."<sup>45</sup>

İsim eklenmemiş protokoller, çoğunlukla orada burada el yazmalarında görülüyor, arkasında durmaya istekli hiçbir otorite tarafından desteklenmeden elden ele zahmetli bir şekilde kopyalandı. Hükümetlerin gizli dairelerinde titizlikle okudular ve üst düzey yetkililer

---

<sup>40</sup> Zion, 1934, s. 27.

<sup>41</sup> Zion, 1934, s. 28.

<sup>42</sup> Zion, 1934, s. 28.

<sup>43</sup> Zion, 1934, s. 28.

<sup>44</sup> Zion, 1934, s. 28.

<sup>45</sup> Zion, 1934, s. 29.

arasında birinden diğereine geçtiler, içeriklerinin katıksız gücüyle güç ve prestijde artmaya devam ettiler. Bir suçlu ya da bir deli için olağanüstü bir başarı! Sahip olduğu tek kanıt, içinde taşıdığı şeydir ve bu içsel kanıt, London Times'ın işaret ettiği gibi, dikkatin odaklanması gereken nokta ve Yahudi çabasının bizi uzaklaştırmak için harcadığı noktadır<sup>46</sup>.

Protokollerin şu andaki ilgisi şu sorulara dayanıyor: Yahudiler organize bir dünya sistemi mi? Politikası nedir? Nasıl çalışıyor?

Bu soruların tümü Protokollerde tüm dikkatleri üzerine çekmektedir. Onları tasavvur eden akıl kim olursa olsun, insan doğası, tarihi ve parlak bütünlüğü içinde göz kamaştırıcı ve güçlerini döndürdüğü nesnelere korkunç olan bir devlet idaresi bilgisine sahiptir.

Ne deli ne de kasıtlı bir suçlu değil, daha çok bir insana ve bir inanca bağlılıkla yönetilen bir süper-zihin, eğer gerçekten tek bir akıl onları düşünmüşse, yazar olabilirdi. Kurgu için fazlasıyla gerçek, spekülasyon için çok iyi korunmuş, hayatın gizli kaynakları hakkındaki bilgisinde sahtecilik için fazlasıyla derin<sup>47</sup>.

Şimdiye kadar Yahudilerin ona yönelik saldırıları, Rusya'dan geldiği gerçeğini büyük ölçüde gösteriyor. Bu pek doğru değil. Rusya yoluyla geldi. Protokollerini Rusya'da ilerleyen olaylara göre yorumlamaya çalışan Profesör Nilus tarafından 1905'te yayınlanan bir Rus kitapçığına dâhil edildi. Bu yayın ve yorum, ona bu ülkedeki ve İngiltere'deki Yahudi propagandacılar için yararlı olan bir Rus havası verdi. Çünkü aynı propagandacılar, Anglo-Sakson zihniyetlerde Rusya ve Ruslar fikri etrafında belirli bir düşünce atmosferi oluşturmayı çok başarmışlardır<sup>48</sup>.

Gelmiş geçmiş en büyük sahtekârlıklardan biri. Dünya, gerçek Rus halkının mizacı ve dehasıyla ilgili olarak, Yahudi propagandacıları tarafından esas olarak Amerikan kamuoyuna o kadar kandırıldı ki. Bu nedenle, Protokollerin Rus olduğunu ima etmek, kısmen onları itibarsızlaştırmaktır<sup>49</sup>.

Dahili kanıtlar, Protokollerin bir Rus tarafından yazılmadığını, orijinal olarak Rus dilinde veya Rus koşullarının etkisi altında yazılmadığını açıkça ortaya koymaktadır. Ancak Rusya'ya giden yolu buldular ve ilk olarak orada yayınlandılar. Diplomatik memurlar tarafından dünyanın her yerinde el yazması olarak bulundular. Yahudi gücü bunu yapabildiği

---

<sup>46</sup> Zion, 1934, s. 29.

<sup>47</sup> Zion, 1934, s. 29.

<sup>48</sup> Zion, 1934, s. 30.

<sup>49</sup> Zion, 1934, s. 30.

her yerde, bazen en ağır cezalar altında onları bastırıldı<sup>50</sup>.

Kalıcılıkları akla meydan okuyan bir gerçektir. Yahudi savunucuları, bu ısrarı, Protokollerin anti-Semitik havayı beslediği ve dolayısıyla bu hizmet için saklandığı gerekçesiyle açıklayabilirler. Amerika Birleşik Devletleri'nde beslenecek ya da kendisini hayatta tutmak için hoş yalanlara açgözlülük hisseden geniş ve derin bir anti-Semitik öfke kesinlikle yoktu. Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Protokollerin ilerleyişi, yalnızca, önceden gözlemlenen bazı gerçeklere ışık tutmaları ve anlam vermeleri ve bu ışık ve anlamın, aksi takdirde onaylanmamış olan bu belgelere belirli bir konum ve önem verecek kadar şaşırtıcı olması temelinde açıklanabilir. . Saf yalanlar uzun sürmez, güçleri kısa sürede ölür. Bu Protokoller her zamankinden daha canlı. "Her zamankinden daha yüksek yerlere nüfuz ettiler." Kendilerine karşı her zamankinden daha ciddi bir tavır almaya mecbur bıraktılar<sup>51</sup>.

Protokoller, örneğin Theodor Herzl'in adını taşısalardı, daha fazla incelenmeye değer olmazdı. Bir ressamın imzasının olmaması bir resmin sanat değerinden ne kadar eksiltirse, anonim olmaları da güçlerini azaltmaz. Aslında, Protokoller bilinen bir kaynak olmadan daha iyidir. Çünkü 1896 yılında Fransa veya İsviçre'de veya o sıralarda bir grup Uluslararası Yahudi'nin bir konferansta bir araya gelerek bir dünya fethi programı hazırladığı kesin olarak bilinseydi, yine de böyle bir programın bir büyük ölçüde bunu yerine getirmek için gösterilen çabalarla doğrulandı. Protokoller bir Dünya Programıdır - buna hiç şüphe yok. Kimin programı makalelerin kendisinde belirtilmiştir. Ancak dış doğrulamaya gelince, hangisi daha değerli olurdu - bir imza mı, altı imza mı, yoksa yirmi imza mı, yoksa bu programı gerçekleştirmek için 25 yıllık kesintisiz bir çaba dizisi mi?<sup>52</sup>

Bu ve diğer ülkeleri ilgilendiren nokta, bir "suçlunun veya bir delinin" böyle bir programı tasarlamış olması değil, bu programın tasarlandığında kendisini en önemli ayrıntılarıyla gerçekleştirmenin yollarını bulmuş olmasıdır. Belge nispeten önemsizdir; dikkat çeken koşullar çok yüksek derecede önemlidir.<sup>53</sup>

## **Sonuç**

Yukarıdaki metinde 1920 yılında Victor E. Marden tarafından tercüme edilen "Zion"

---

<sup>50</sup> Zion, 1934, s. 30.

<sup>51</sup> Zion, 1934, s. 30.

<sup>52</sup> Zion, 1934, s. 31.

<sup>53</sup> Zion, 1934, s. 31.

**International Journal of Eastern Mediterranean Studies**  
**REFEREED JOURNAL**  
**2023**  
**ISSN NO: 2980-2350**

Yahudi Yaşlıları Öğretileri” adlı Yahudi Protokollerinin 1934 tarihli giriş üzerinde durulmuştur. Bu metinde Marsden, Rusya’dan kaçarken yanında getirdiği “Jewish Peril” adı verilen ve Rus Siyonistlerin planlarını ortaya koyan ve 8 Mayıs 1920’de Times Gazetesinde yayınlanan protokol metinlerinin ne anlama geldiği açıklanmaktadır. 1920 tarihli Times Gazetesi’nde verilen makalenin son cümlesini analiz edersek:

Burada öncelikle bir "Yahudi Tehlikesi"nden bahsedilmektedir. Ancak bu tehlike okuyucu açısından değerlendirilirken verilen bilgilerin “tipik bir anti-Semitin” elini güçlendirmekten başka bir işe yaramayacağını, ya Yahudileri suçlayıcı bir tavır takınacağını veya omuz silkerek meseleyi görmezlikten geleceğini ki buna “sessizlik komplosu” yakıştırması yapılmaktadır. Eğer bu bilgi ve belgeler bir soruşturmaya konu olacaksa bunun da sonucunda bir "sessizlik komplosu" gündeme gelecektir.

Gazete bu belgelerin ve ortaya atılan iddiaların tarafsız bir şekilde incelenmesinin en çok arzu edilen şey olduğuna işaret ederek, belgeler üzerinde uygulanan İngilizce çevirinin gerçek bir çeviri olmadığını ifade etmektedir. Burada kullanılan kanıtların Yahudiler tarafından yine Yahudilerin hedeflediği bir amacı gerçekleştirmek için yazılmış olduğu gibi Yahudilerden Yahudilere dersler ve ders notları şeklinde ele alınmış görüntüsünü de verdikleri söylenebilir. Eğer bu ikincisi doğruysa, Avrupa düzenini hedef alan böyle bir söylemin hangi koşullarda üretildiğini ve Yahudiler arasında hangi tür acil bir durumla başa çıkmak için oluşturulduğunun belirlenmesi istenmektedir. Bunun için de soruşturma yapmadan tüm meseleyi göz ardı edip arkamızı mı döneceğiz, yoksa kontrol edilmeden yayınlanmış olan böyle bir çalışmanın toplumda açacağı derin yaraların tamiri ve kitabın toplum üzerindeki etkisini ortadan kaldırmak için ne yapılabileceğini mi tartışacağız diyerek yüzyıllardır birlikte yaşanan Yahudi toplumunun Avrupa için taşıdığı büyük tehlikeye dikkat çekilmek istenmiştir.

Zion Metinlerinin bu şekilde ifşa edilmesi aslında Yahudilerin ulaştığı gücün ortaya konulması ve bunun yanı sıra bu gücü kullanım aşamasında nasıl bir yöntem kurgulandığı gösterilmeye çalışılmıştır. Bu yöntemi icra noktasına çoktan gelindiğine dikkat çeken Marsden, Siyonizm'in korkunç bir şekilde bütün dünyayı sardığını, bütün devletlerin benliğine işlediğini ve Yahudileri istedikleri şekilde yönetebilecekleri yeni bir dünya kurguladıklarını, eğer bu amaca aykırı duracak kim varsa onu elde ettikleri bu ülkelerle ortadan kaldıracıklarını belirten büyük bir plan ve program çizdiklerini belirtiyor.

Marsden aslında bilineni ortaya koymakta ve onun ifşa ettiği bu protokollerin aslında dünyaya bir tehdit ve karşı duruşu kırmayı amaçlayan bir yönü olduğu da aşikar. Bunu n en açık göstergesi kitabın İngiltere’de basılmış olması ve hedefin sonraki dönemde belirlenecek bir devletin eliyle sisteme dahil edileceğini ifade etmesidir.

### **Faydalanılan Kaynaklar**

1. Alkan, Necmettin, *Nili: Ortadoğu'da Casuslar Savaşı*, Kronik Yayınları, 2017.
2. Catholic Gazette, Şubat 1936.
3. Çiçek, Kemal, “Sir Mark Sykes'in I. Dünya Savaşı Sonrası Haritalarında Osmanlı Devleti ve Yakınoğu Sınırları”, *Ermeni Araştırmaları*, 2018, Sayı: 60.
4. James, Barr, *A Line in the Sand – Britain, France and the Struggle for the Mastery of the Middle East*, London, Simon and Schuster, 2011, s. 32.
5. Johnson, Robert, “The de Bunsen Committee and a revision of the ‘conspiracy’ of Sykes–Picot”, *Middle Eastern Studies*, 54/4 (2018), s. 611-637.
6. Mark Sykes’in haritaları, ([https://en.wikipedia.org/wiki/De\\_Bunsen\\_Committee](https://en.wikipedia.org/wiki/De_Bunsen_Committee) (Eriřim: 17.03.2021, 15:27)
7. Önal, Tekin, “Sykes-Picot Antlaşması’ndan İsrail’in Kuruluşuna Kadar Filistin Meselesi”, *Journal of History School*, 44, 2020, s. 249-250.
8. Sakin, Serdar-Kartın, Cengiz, “İngiliz seyyahlar Maunsell, Harris ve Sykes’in gözlemlerinde İran, Irak ve Türkiye”, *Tarihin Peşinde* (Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi), Yıl:2014, Sayı: 11, s. 318-321.
9. Sykes-Picot Haritaları, [https://tr.wikipedia.org/wiki/Sykes-Picot\\_Anla%C5%9Fmas%C4%B1#Antla%C5%9Fman%C4%B1n\\_maddeleri](https://tr.wikipedia.org/wiki/Sykes-Picot_Anla%C5%9Fmas%C4%B1#Antla%C5%9Fman%C4%B1n_maddeleri)
10. Savrun, Ergenekon, “From Sykes-Picot to Present; The Centenary Aim of The Zionism on Syria and Iraq”, *Uluslararası Beşeri Bilimler ve Eğitim Dergisi*, 3(2), (2017).
11. The Morning Post" un eski Muhabiri Victor E. Marsden’e Göre Yahudi Yaşlıların Öğretileri ve Siyonist Protokoller, London 1934.